VOLEI

Japonia — U.R.S.S.: 3—2. Prin echilibrul posibilităților defensive ale jucătorilor ambelor echipe, prin contribuție aproape egală a trăgătorilor cu aceea a ridicătorilor la apărarea din linia a doua — acest meci a furnizat una dintre cele mai spectaculoase dispute ale turneului final de la Praga. Jucătorul japonez din fotografie, care a executat plonjonul și a salvat „in extremis" mingea, nu e — cum s-ar putea crede — un ridicător-coordonator, ci unul dintre atacanții principali ai formației japoneze: Mortyama.

Medalia de argint de la Praga — o primă etapă spre cea de aur de la J. O.!

Obligațiile voleiului nostru (II)

O dată cu sublinierea valorii succesului realizat la C. M. de la Praga de reprezentativa masculină de volei a României prin cucerirea medaliei de argint și a calificării pentru J. O., ne refeream însă și la anumite lipsuri manifestate în jocul echipei noastre. De ele ne vom ocupa în prezentul articol.

Vom aminti, mai întîi, de extazierea în fața propriei valori, supraestimarea acesteia (îndeobște după două seturi cîștigate — ușor), iar ca urmare — o exagerată relaxare, implicit, desconsiderarea adversarului. Consecințele acestor lipsuri pentru reprezentativa noastră în recentul campionat mondial au fost, după cum se știe: meciul pierdut cu echipa Poloniei în prima etapă a calificărilor, căderea de moral cauzată de acel insucces, comportarea sub nivelul valorii reale, dificultatea și... emoțiile cu care nu o dată au fost obținute victoriile, la Ceské Budejovice, ca și la Praga. După cum se vede, împotriva relaxării trebuie să se lupte serios, cu o vigoare maximă, printr-o muncă educativă și mai atentă decît pînă acum, combătîndu-se cu strășnicie, ori de cîte ori se vor ivi în rîndurile voleibaliștilor noștri, ale tuturor echipelor noastre de club, chiar și cele mai ușoare manifestări de îngîmfare. Ele generează întotdeauna o exagerată relaxare, întinsă pînă dincolo de limitele îngăduite ale acestui fenomen, inevitabil de altfel și chiar necesar din punct de vedere fiziologic în volei, mai cu seamă după două seturi cîștigate categoric. Dar, tocmai de aceea, relaxarea trebuie dirijată și controlată cu grijă.

Dar, dorita medalie olimpică de aur n-o vom cuceri numai manipulînd cu chibzuință „potențiometrul" relaxării. Mai este încă un front pe care — la Praga s-a văzut mai clar decît oricînd — va trebui să ducem bătălia. Acest front îl constituie eforturile susținute, imperios necesare, nouă mai mult decît altora, de a obține ameliorări substanțiale la capitolul tehnicii individuale în defensiva din linia a doua, de preluare a atacului și de execuție a dublajelor. Este capitolul la care echipa noastră a prezentat serioase deficiențe de-a lungul întregului campionat mondial și în cea mai mare parte din această cauză n-a putut atinge în ofensivă decît foarte, foarte rar nivelul maxim al valorii sale reale, varietatea combinativă pretinsă după minuțioasa pregătire efectuată în direcția respectivă. Explicația? A stat numai în insuficiențele trăgătorilor, ale celor mai vîrstnici în primul rînd (Nicolau, Derzei, Grigorovici, Corbeanu, Bărbuță), dar și (e drept că în mai mică măsură) ale celor mai tineri (Schreiber, Udișteanu, Tîrlici), dovedite la Praga, ca și cu prilejul partidelor de verificare din țară. Apoi — imperfecțiunea preluărilor, ezitarea în intervențiile la dublaj, neobișnuința de a folosi jocul acrobatic, plonjoanele, scăzuta participare a trăgătorilor la jocul de apărare din linia a doua care — conform concepției greșite, împărtășite de mai toți jucătorii noștri vechi — rămîne... treaba apărătorilor specializați, a ridicătorilor-coordonatori, iar atacul — treaba atacanților. Aceasta, în vreme ce la alte echipe sarcina preluării baloanelor, din serviciu sau — prin plonjon — din atacul advers, a încetat a mai fi — ca la noi — o problemă lăsată spre rezolvare aproape în exclusivitate ridicătorilor-coordonatori de joc. În veritabilă întrecere cu aceștia în ceea ce privește combativitatea bazată pe o bună tehnică a preluărilor și a plonjoanelor, i-am văzut de nenumărate ori la Praga pe trăgătorii principali ai majorității echipelor, chiar și pe aceia cu gabaritul cel mai impozant (cehoslovacul Schenk, japonezul Minami, Schultz din formația R. D. Germane, Kravcenko din cea a U.R.S.S., Skorek de la polonezi, Srîndev de la bulgari și atîția alții). Supărător contrast cu numeroasele situații în care mingea cădea între jucătorii noștri atacanți, fără ca aceștia să schițeze măcar un gest ce-ar fi vădit intenția de a interveni, ei așteptînd mai totdeauna s-o facă... ridicătorii-coordonatori. Sînt insuficiențe pe care, fiind vorba de deprinderi vechi, antrenorii, deși combătîndu-le în permanență, n-au putut totuși să le elimine în întregime, ci doar să le atenueze. E meritul lor de a fi reușit succesul de la Praga pe această cale. (Singura de altfel posibilă, căci renunțarea la serviciile jucătorilor vechi, la bogata lor experiență internațională și capacitate în restul compartimentelor jocului ar fi însemnat o aventură care e neîndoielnic că ne-ar fi privat nu numai de medalia de argint, dar și de calificarea olimpică). Este apoi meritul valoroasei comportări a tuturor ridicătorilor noștri coordonatori (Drăgan, mai cu seamă, Ganciu, Cozonici, Stoian), care au suplinit în mod remarcabil lacunele din defensivă ale trăgătorilor. Nu-i însă mai puțin adevărat că ridicătorii fiind suprasolicitați în rezolvarea sarcinilor defensive din linia a doua, pasele servite de ei trăgătorilor n-au prezentat totdeauna precizia, finețea cerută, din care cauză adesea atacul echipei noastre n-a putut acționa cu destulă varietate.

Concluzia se impune de la sine. Și, laolaltă, cu ea — măsurile ce urmează a fi luate pentru alcătuirea unei echipe reprezentative care să poată triumfa pe deplin la J.O. din Mexic. Aceste măsuri sînt menite a duce la posibilitatea selecționării unei reprezentative întinerite față de cea de la Praga, omogenă, compusă din voleibaliști compleți, posesori ai totalității arsenalului de procedee tehnice și prezentînd un decalaj minim între trăgători și ridicători în ceea ce privește capacitatea defensivă. În răspunderea aplicării măsurilor preconizate, ținînd în egală proporție de selecție și de pregătire, trebuie angrenați, nu numai antrenorii echipei reprezentative, ci, împreună cu ei, cei de la echipele noastre divizionare. În laturile multora dintre ele sînt destui jucători tineri, cu evidente calități fizice și cu deprinderi tehnice lesne corijibile, dacă nu chiar deja corecte, tineri care, pregătiți pînă în 1968 cu grijă și simț de răspundere din toate punctele de vedere de către antrenorii echipelor lor de club, vor fi în stare să-i înlocuiască cu succes în reprezentativa României care va lupta pentru supremație la J.O. pe aceia dintre vechii internaționali la care nu se va mai putea apela. Selecționarea acestor tineri, deocamdată binențeles într-un lot larg, trebuie făcută însă de către colegiul central al antrenorilor din F.R.V. de îndată, iar pregătirea lor la cluburi — începută fără întîrziere. 1968 nu e... mîine, dar nici departe nu-i pentru cît e de muncit ca să putem cuceri mult-visata medalie olimpică de aur, la care, prin considerabilul său prestigiu internațional și îndelungatul stagiu de „autsaider" pe scară mondială, voleiul românesc are tot dreptul să aspire!

CONSTANTIN FAUR

TENIS DE CÎMP

CAMPIONATUL REPUBLICAN

(Urmare din pag. 1)

aruncarea intenționată a mingilor în fileu sau în garduri).

Într-un alt meci, C. Năstase l-a întrecut extrem de ușor pe C. Dumitrescu cu 6—2, 6—1, 6—2. A fost parcă un joc de promenadă, lent, în care C. Dumitrescu a făcut greșeli peste greșeli, în timp ce Constantin Năstase s-a arătat sigur pe lovituri. Fără probleme a încheiat partida și P. Mărmureanu cu V. Marcu. Scor: 6—2, 6—0, 6—3.

Alte rezultate: *simplu bărbați:* Popovici—Boldor 6—2, 6—3, 6—4, D. Viziru—Mita 6—4, 6—2, 6—3, Bosch—Bautei 6—3, 0—6, 4—6, 6—4, 6—3, Boaghe—Serester 2—6, 1—6, 6—1, 6—3, 6—2, Țiriac—Mureșan 6—1, 6—4, 6—0.

Simplu femei: I. Dibar—V. Balaș 6—1, 6—1, El. Dumitrescu—M. Oargă 6—1, 6—1, S. Ciogolea—Fl. Butoi 6—3, 6—1, A. Cun—D. Sotiriu 6—0, 6—2. Verone—Sarkadi 6—2, 6—0, M. Ciogolea—Lazaride 6—2, 6—3, F. Bucur—M. Gîju 6—3, 6—1, Horșa—Cîrnaru 6—2, 6—1.

Astăzi întrecerile continuă tot pe terenurile Progresul. Dimineața, de la ora 8,30, vor avea loc sferturile de finală (simplu femei), iar după amiază, de la ora 14,30, sferturile de finală (simplu bărbați) și meciuri de dublu.

CICLISM

A XV-a ediție a „Turului României"

(Urmare din pag. 1)

cu siguranță în arena marilor competiții talente deosebite de talia lui Moiceanu, Dumitrescu, Cosma etc. Pentru că „Turul României" este competiția care le aduce oamenilor în pragul casei o întrecere sportivă de amploare, le dă posibilitatea să fie martori oculari ai disputei unor adevărați ași ai sportului. Iată de ce subscriem cu toată hotărîrea pentru continuarea tradiției acestei frumoase competiții, pentru afirmarea ei pe plan internațional.

Primul lucru care se impune este invitarea din timp a cicliștilor de peste hotare la ediția a XVI-a, 1967, a „Turului României". Anul acesta am avut o singură echipă oaspe, pe aceea a Olandei. Valoroșii rutieri olandezi — din rîndul cărora s-au detașat Gerard Vianen și H. Tesselaar — și-au adus din plin contribuția la ridicarea nivelului competiției. Curajoși, combativi, buni sprinteri — cicliștii olandezi ne-au făcut să avem o și mai bună părere despre sportul cu pedale din țara lor. Dar, trebuie să spunem că dacă am fi beneficiat de încă 4—5 (sau mai multe!) echipe de această valoare am fi asistat cu adevărat la un festival ciclist. În compania unui lot numeros de oaspeți, verificarea potențialului cicliștilor noștri ar fi fost mult mai exactă. Căci a doua mare calitate a unui tur ciclist este aceea că permite specialiștilor să verifice în condițiile unei competiții de amploare toată pleiada rutierilor noștri. Federația de specialitate, care a făcut eforturi lăudabile pentru organizarea „Turului României" (sprijinul adus de Loto-Pronosport a fost substanțial și pentru aceasta îi adresăm felicitările noastre), trebuie să țină seama pe viitor de aceste îndreptățite deziderate, să lupte cu hotărîre pentru continua îmbunătățire a acestei competiții.

Pe bună dreptate, mulți amatori de ciclism se întreabă: cum a fost posibil un salt atît de mare, de la mediile orare modeste din competițiile sezonului de vară, la cele atît de ridicate din „Turul României"? Mai întîi, trebuie să spunem că anul acesta, pentru prima oară după mulți ani, ciclismul a beneficiat de un calendar competițional intern și internațional judicios alcătuit, echilibrat, care a permis rutierilor să se pună în formă treptat, să atingă maximum de formă în a doua jumătate a lunii septembrie. Apoi, disputa dintre cicliștii din vechea și cei din noua generație a constituit un stimulent și pentru unii și pentru alții, iar „pofta de concurs" a tuturor a întregit fundamental performanțele realizate. Ar mai trebui poate adăugat și faptul că, în mod firesc, sportivii realizează de la un sezon la altul o creștere a valorii.

Înainte de a încheia aceste prime însemnări despre „Turul României" — care au cuprins doar o privire generală asupra desfășurării competiției — să nu uităm contribuția adusă de corpul de arbitri. Avîndu-l în frunte pe neobositul Octavian Amza și beneficiind de aportul unor oameni cu vaste cunoștințe (Traian Constantin, Florian Ion și Ștefan Ionescu), juriul de arbitri a condus cu competență și corectitudine o competiție mare și — am putea spune — destul de dificilă.

HANDBAL

Mîine — o nouă etapă în întrecerea rezervată echipelor studențești

Mîine, principala competiție a calendarului sportiv — campionatul republican — programează desfășurarea unei etape intermediare în întrecerile rezervate formațiilor studențești.

Iată jocurile: MASCULIN: **I.C.F. — Universitatea II București** (se joacă azi, pe stadionul Tineretului de la ora 16,30); **Politehnica II Timișoara — Universitatea Craiova; I. Pedagogic Bacău — Politehnica București; Universitatea Cluj — Politehnica Brașov; Știința Petroșeni — I.M.F. Tg. Mureș;** FEMININ: **I. Pedagogic Bacău — Politehnica București; Politehnica Iași — Politehnica Galați; Universitatea II București — Universitatea II Timișoara, I.C.F. — Universitatea Cluj, I.S.E. — I. Pedagogic Tg. Mureș** (aceste ultime trei jocuri au loc pe stadionul Tineretului, începînd de la ora 14,30).

În etapa de duminica trecută s-au înregistrat următoarele rezultate: MASCULIN: Universitatea Craiova — Știința Petroșeni 15—12 (10—2); I.M.F. Tg. Mureș — I.C.F. București 14—8 (9—4); Universitatea II București — Universitatea Cluj 7—17 (4—8); Politehnica Brașov — I. Pedagogic Bacău 13—13 (8—6); Politehnica București — Politehnica Timișoara 12—13 (6—8); FEMININ: Universitatea II Timișoara — I.S.E. București 13—3 (5—1), I. Pedagogic Tg. Mureș — I.C.F. București 3—21 (1—10), Politehnica Galați — I. Pedagogic Bacău 9—3 (2—1), Politehnica București — Universitatea II București 11—6 (5—1).

RUGBI *Se apropie meciul cu Italia!*

Cum s-au comportat selecționabilii...

Ne mai despart circa o lună de zile de meciul cu Italia, de la Aquilla, un examen deosebit de important (și de greu) pentru rugbiul românesc. Este deci, firesc să vedem ce fac cei care sînt susceptibili ca la 6 noiembrie să îmbrace tricoul echipei naționale. Iată cîteva observații după jocurile etapei a XV-a.

● Selecționabilii din rîndurile echipei Dinamo au dat, în general, randamentul scontat. Este foarte adevărat că adversarul (Precizia Săcele) nu i-a solicitat prea mult, astfel ca să putem ajunge la concluzii definitive. Oricum, însă, selecționabilii dinamoviști au manifestat multă poftă de joc, au avut o permanentă mișcare în teren și o bună orientare tactică. Cel mai mult ne-a plăcut *Dăiciulescu*, jucător sobru și conștiincios, omul cel mai îndreptățit să fie prima rezervă a lui Penciu, ca fundaș. Din linia de treisferturi s-au impus *Coravu* — exploziv și decis, *Dragomirescu* — prin intuiția sa, *Nica* — prin faptul că a acționat deseori foarte rapid, *Pilă* — mult mai prompt la transmiterea baloanelor. La înaintare au lăsat o bună impresie *Fugigi* (el ar realiza mai mult, dacă ar fi ceva mai calm), *Ghimbășanu* — la care se vede un plus de personalitate, și — mai ales — *Baciu* — extrem de mobil și de incisiv, de fapt revelația echipei. Încă neconcludentă forma lui Giugiuc și Stoica.

● Dintre selecționabilii Griviței Roșii, o comportare satisfăcătoare au avut *Irimescu* — ca de obicei pe tot terenul, și *M. Rusu* — foarte activ la acțiunile în grămezi. *Demian* a jucat bine, dar fără să strălucească. Ne așteptam la mai mult de la Marinescu, Wusek și Onuțu. Stănescu, Țibuleac și Dinu își vor relua, probabil, săptămîna aceasta locurile în echipă.

● Steaua s-a prezentat la jocul de la Petroșeni cu o echipă descompletată, așa că n-a putut evolua la valoarea sa cunoscută. Dintre selecționabili s-au „văzut" doar *Ciobănel, Durbac, Ionescu* și *Preda*. Penciu a jucat accidentat, ca și Rășcanu.

★

Sînt doar cîteva observații de început. Selecționabilii vor susține astăzi, pe stadionul Republicii, începînd de la ora 16, un joc de verificare. Ar fi de dorit să nu se mai înregistreze absențe (vezi Țuțuianu și Iordăchescu). De asemenea, se recomandă ca în cadrul secțiilor, *munca de pregătire să se desfășoare mai eficient — și nu numai cu selecționabilii — pentru că actuala pregătire a rugbiștilor noștri este sub nivelul așteptat* (deși ne aflăm după patru etape din retur). În privința calității, partidele din etapa următoare (și în special Grivița Roșie—Dinamo și Steaua—Gloria), ar putea să ne ajute la formarea unei opinii mai clare asupra valorii jucătorilor selecționați.

TIBERIU STAMA

O frumoasă repunere din margine în meciul Dinamo—Precizia Săcele

Foto: Șt. Ciotloș